

αφραγκία

αφραγκία, η, ουσ. [<άφραγκος + κατάλ. -ία], η πλήρης έλλειψη χρημάτων: «δεν αντέχεται άλλο αυτή η αφραγκία». Συνών. *αδεκαρία / αναπαραδιά / απενταρία / αψιλία*.

- *έχω αφραγκίες*, στερούμαι παντελώς χρημάτων, περνώ περίοδο αδεκαρίας, αναπαραδιάς, απενταρίας, αψιλίας: «τον τελευταίο καιρό έχω κάτι αφραγκίες, που δεν μπορώ να στο περιγράψω». Στον τύπο *έχω κάτι αφραγκίες!* επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το *μα τι αφραγκίες(!)*.

- *με δέρνει αφραγκία* ή *με δέρνουν αφραγκίες*, υποφέρω από την παντελή έλλειψη χρημάτων, περνώ περίοδο μεγάλης φτώχειας: «τον τελευταίο καιρό δεν ξεμυτώ απ' το σπίτι μου, γιατί με δέρνουν αφραγκίες». Στον τύπο *με δέρνει μια αφραγκία!* ή *με δέρνουν κάτι αφραγκίες!* επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το *μα τι αφραγκία!* ή *μα τι αφραγκίες(!)*.

- *περνώ αφραγκίες*, περνώ περίοδο μεγάλης φτώχειας: «τώρα που περνώ αφραγκίες, μ' έχουν ξεχάσει όλοι». Στον τύπο *περνώ κάτι αφραγκίες* επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το *μα τι αφραγκίες!*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας